

[Ingeborg Hansen.]

paa alle Maader maa indskrænkes, for at Vareknapheden ikke skal drive Priserne i Vejret.

Jeg ser af den højtærede Finansministers Fremsettelsestale, at Hovedformaalet er at give den bedst mulige Adgang for alle Befolkningslag til at deltage i Tegningen. Det kan man naturligvis ogsaa kalde et Formaal, som kan være særdeles nyttigt. De Virkninger, som Loven tilsigter at faa, faar den sikkert ogsaa, naar Obligationskøberne lokkes med Udsigter til Gevinster, ja endda ret store Gevinster. Køberne faa saa denne behagelige Fornemmelse af at række Fru Fortuna Haanden i det Haab, at hun skal drysse nogle Skillinger i den — og hvis det ikke sker, er det Fru Fortunas utilgivelige Fejl. Forventningerne vil jo blive opfyldt hvert Halvår for 6 750 af Køberne og aarlig for 13 500. Der er altsaa en lille Chance for at komme i Betragtning, og det vil vel stimulere Købelysten, saa meget mere som der vil være en Mulighed for — selv om det ganske vist kun er i ganske faa Tilfælde — at faa 2 Gevinster paa een Gang, idet det er Hensigten at dele Laanet i 1 000 Serier à 2 000 Stykker, svarende hver til 100 000 Kr., og tilsikre hver Serie et fast mindre Præmiebeløb paa 800 Kr.; Resten af Præmierne, 950 000 Kr., skulde saa fordeles over det hele.

Jeg tror, man kan spaa denne Lovgivning Succes. Mit Parti vil medvirke til Lovforslagets hurtige Vedtagelse her i Tinget og giver Loven gode Ønsker med paa Vejen.

Hauch: Jeg tror, at man paa Forhaand kan lykønske den højtærede Finansminister, for der er sikkert de allerbedste Udsigter til, at han faar udsolgt, naar dette Obligationslaan udstedes.

Hensigten med det er jo at baandlægge de Penge, som man ellers ikke kan finde Anvendelse for. Jeg er nu ikke ganske sikker paa, at det i alle Tilfælde netop bliver disse Midler, der finder Anbringelse. Der knytter sig jo en Spilleidé til denne Lovgivning, og denne Spilleidé vil sikkert give den Succes, som et almindeligt Laan ikke vilde være i Stand til. At Loven vil bidrage til at baandlægge Midler, anser vi fra vor Side for en Fordel. Vi er i det hele taget i Stand til at tiltræde det foreliggende Lovforslag uden Betænkeligheder, netop under Henvisning til, at man her faar baandlagt Midler, som ellers vilde komme ud i den almindelige Konkurrence paa det i Øjeblikket desværre forholdsvis knappe Varemarked.

Der har været nogen Diskussion om,

hvorvidt man skulde dele Beløbet, saaledes at nogle af Midlerne blev brugt direkte til Renter, medens andre anvendtes til Præmier i Spillet. Jeg for mit Vedkommende føler mig mest tiltalt af, at man — om jeg saa maa sige — spiller det hele væk, fordi Chancen ved at tegne disse Obligationer der- ved ganske naturligt bliver større.

Jeg skal paa min Gruppes Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget, idet jeg føler mig forvisset om, at det vil svare til sin Hensigt: at faa baandlagt disse 100 Mill. Kr.

Jørgen Jørgensen: Ja, der er jo ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag vil give den højtærede Finansminister Succes paa det Omraade, der her er Tale om, nemlig med Hensyn til at skaffe de 100 Mill. Kr. Problemet er, om man skaffer dem fra de rigtige Steder og paa den rigtige Maade.

Jeg har egentlig ikke saa stor Lyst til at appellere til Spillefølelsen hos de unge Mennesker. Det er min Opfattelse, at man, da man i Sverige startede disse Præmieobligationslaan, appellerede til Ansvarsfølelsen hos den svenske Ungdom og den svenske Befolkning i det hele taget, idet man opfordrede den til at hjælpe med til Landets Genopbygning — derovre var det vel for Resten til at begynde med Forsvarslaan, der var Tale om.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister at overveje, om man ikke, specielt med Henblik paa Ungdommen, skulde propagandere for denne Form for Opsparing, som det jo er, ved ogsaa at hen- vise til, at de 50 Kr., der i Dag bindes i Obligationer, om 10 Aar skulde være mere værd end i Dag, idet der til den Tid — ellers er der jo ingen Mening i Pengesaningering — skulde kunne købes en større Varemængde for samme Beløb. Alene deri skulde der ligge en tilstrækkelig Fortjeneste for den paa- gældende. Men naturligvis, jeg er helt klar over, at Spillemomentet vil komme til at spille en afgørende Rolle — saadan er jo Menneskene.

Der er naturligvis den Risiko, at nogle begynder at spille med de Penge, de har i Sparekassen. Det er der ikke noget at gøre ved, den Risiko maa man løbe, men jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister; om man har nogen Erfaring fra Sverige med Hensyn til, hvordan det gik dør i Starten, om Sparekasserne kunde mærke paa de smaa Udtræk, at nu gik Folk fra den mere almindelige Form for Opsparing over til den mere moderne Form, Spilleformen. Det er, om jeg saa maa sige, af Nysgerrighed jeg spørger om dette. Det er muligt, den højt-